

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

POWIATU PUCKIEGO.

Wychodzi w środę i sobotę. — Prenumerata
kwartalna 40 marek, miesięczna 15 marek
Poszczególne numery 2 marki.

Ogłoszenia w części nieurzędowej przyjmuje się
za opłatą 6 mk. od jednołamowego wiersza dro-
bnego druku, reklamy 10 mk. od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Dziennik Gdański“, Gdańsk.

Nr. 22.

Puck, sobota, dnia 12 marca 1921 r.

Rok 35.

- Treść:** 241. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra b. dz. pr. z dnia 31 XII 20 r. o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznymi
242. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra b. dz. pr. z dnia 15 I 21 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznymi.
243. Rozporządzenie policyjne Wojewody Pomorskiego z dnia 23 II 21 r. dotyczące kontroli nad obcokrajowcami.
244. Dotyczy cen za mąkę i chleb.
245. Dotyczy sprzedaży chleba i bułek.
246. Dotyczy kursu położnych w Krajowej Szkole Położnych w Poznaniu.
247. Wybuch różycy w Dębogórze.
248. Ogłoszenie Urzędu Katastralnego w Wejherowie.
Ogłoszenia.

241.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 31 grudnia 1920 r. o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznymi.

W wykonaniu ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. (Dz. Ust. nr. 56 poz. 347 z roku 1920) zarządza się co następuje:

Art. 1. Zakup dla celów od sprzedaży walut zagranicznych i dewiz jako to banknotów i wszelkich wogóle papierowych znaków płatniczych, czeków, przekazów, weksli, akredytów i wszelkiego rodzaju pozostałości rachunkowych w walutach zagranicznych, dozwolony jest wyłącznie instytucjom finansowym, działającym bądź na mocy własnych statutów, bądź też na mocy udzielonych przez Rząd koncesji.

Art. 2. Sprzedaż walut zagranicznych i dewiz osobom i firmom prywatnym dozwolona jest wyłącznie bankom akcyjnym, których siedziba zarządu znajduje się w granicach Państwa Polskiego, oraz innym instytucjom finansowym, które uzyskają odpowiednie upoważnienie Ministerstwa Skarbu (z zastrzeżeniem wskazanym w art. 18). Instytucje te otrzymują nazwę banków dewizowych.

Art. 3. Instytucjom finansowym, nie posiadającym praw banków dewizowych, o ile poddadzą się całkowicie przepisom niniejszego rozporządzenia, wolno sprzedawać nabyte przez nie waluty zagraniczne i dewizy wyłącznie bankom dewizowym oraz pomiędzy sobą. Instytucje te otrzymują nazwę komisjonerów dewizowych.

Art. 4. Osobom i firmom prywatnym wolno nabywać potrzebne im sumy w walutach zagranicznych jedynie w bankach dewizowych; posiadane zaś przez nie waluty zagraniczne i dewizy mogą być odstępowane tylko bankom dewizowym, lub komisjonerom dewizowym, nie zaś innym osobom lub firmom prywatnym.

Art. 5. Bankom dewizowym wolno dokonywać sprzedaży walut zagranicznych i dewiz osobom i firmom prywatnym wyłącznie dla celów następujących:

- a) na pokrycie zobowiązań zagranicznych, wynikających z legalnego przywozu towarów;
- b) na skutecznienie zaliczek na zapłatę za legalnie sprowadzone towary;
- c) na pokrycie kosztów ekspedycji i transportów towarów;
- d) na spłatę długów zagranicznych, powstałych z przyczyn gospodarczo-uzasadnionych;
- e) na zapłatę premii asekuracyjnych zagranicą, o ile wynikają one z legalnych umów asekuracyjnych;
- f) na koszty podróży do wysokości 1000 fr. szw. lub równowartości w innych walutach, jednorazowo na osobę, za specjalną adnotacją na paszporcie zagranicznym;
- g) na koszty utrzymania osób zagranicą, o ile pobyt ich tam jest usprawiedliwiony, do wysokości 1500 fr. szw., lub równowartości w innych walutach, miesięcznie na rodzinę;
- h) na utrzymanie zagranicą biur przedsiębiorstw krajowych, o ile działalność ich tam jest uzasadniona z punktu widzenia interesów narodowo-gospodarczych;
- i) na wszelkie inne cele gospodarczo uzasadnione, o ile zachodzi konieczność dokonania zapłaty zagranicą i suma nie przewyższa 500 fr. sz. lub równowartości w innych walutach. Dla sum wyższych wymagane jest uzyskanie uprzedniego zezwolenia Ministerstwa Skarbu lub organów przezeń oznaczonych.

Art. 6. Nabywca waluty, w razie niezużytkowania jej na cel pierwotnie oznaczony, obowiązany jest zwrócić ją bankowi dewizowemu, w którym została nabyta lub Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej po kursie nabycia; jeśli jednak kurs ten jest wyższy od kursu dnia, w którym waluta została zwrócona — po kursie tegoż dnia.

Art. 7. Banki dewizowe i komisjonerzy dewizowi obowiązani są pod kontrolą Ministerstwa Skarbu lub organów przez nie wyznaczonych prowadzić rejestry dokonanych transakcji walutami zagranicznymi i dewizami według wzorów ustalonych przez Ministerstwo Skarbu. W rejestrach tych winny być wyszczególnione: suma nabytej względnie sprzedanej waluty obcej, osoba lub firma, od której waluta została nabyta, wzgl. której została sprzedana, nazwisko odbiorcy zagranicznego, cel sprzedaży oraz dowody, uzasadniające legalność (art. 5) transakcji. Przedstawione przez nabywcę dowody winny być przez bank dewizowy opatrzone stemplem, stwierdzającym sprzedaż waluty na podstawie tychże dowodów.

Art. 8. Nabywca sum w walutach zagranicznych obowiązany jest na każde żądanie Ministerstwa Skarbu lub jego organów przedstawić dla kontroli wszystkie

dowody, na zasadzie, których sumy powyższe zostały przez niego w banku dewizowym uzyskane.

Art. 9. Nabywca waluty uzyskuje przez sam fakt nabycia prawo wywozu tejże sumy zagranicą za odpowiednim zaświadczeniem, wydanem przez bank dewizowy, który sprzedaż w danym wypadku dokonał. Zaświadczenia takie winny być dodatkowo wizowane przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową lub jeden z jej oddziałów. Adnotacje banków dewizowych na paszportach zagranicznych (art. 5 f.) upoważniają do wywozu waluty bez osobnego zaświadczenia i nie wymagają dodatkowego wizowania przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową.

Art. 10. Wywóz walut zagranicznych i dewiz, nie pochodzących z kupna w bankach dewizowych, dozwolony jest bez uzyskiwania specjalnego pozwolenia do wysokości 150 fr. szw. lub równowartości w innych walutach. Dla wywozu sum do wysokości 1000 fr. szw. lub równowartości w innych walutach, wymagane jest zezwolenie Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej lub jednego z jej oddziałów. Zezwolenia takie udzielane będą za okazaniem paszportu zagranicznego.

Pozwoleń na wywóz sum wyższych udziela Ministerstwo Skarbu, lub organy przez nie wyznaczone.

Art. 11. Wywóz marek polskich w gotowiźnie, w czekach lub przekazach dozwolony jest bez specjalnego pozwolenia do wysokości 3000 marek polskich jednocześnie lub 10 000 marek miesięcznie. Pozwoleń na wywóz marek polskich do kwoty 50 000 mk. pol. udziela Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa i jej oddziały.

Pozwoleń na wywóz sum wyższych udziela Ministerstwo Skarbu, lub wyznaczone przez nie organy.

Dla wywozu weksli, wystawionych w walucie polskiej, niezbędnym jest uzyskanie pozwolenia Min. Skarbu lub wyznaczonych przez nie organów.

Art. 12. Wywóz zagranicę papierów procentowych i dywidendowych oraz sprzedaż ich i zastaw osobom i firmom, mającym siedzibę zagranicą, wymaga zezwolenia Ministerstwa Skarbu, lub wyznaczonych przez nie organów. Zezwolenie takie może być udzielone również generalnie, odnośnie do pewnego gatunku papierów, względnie pewnej instytucji.

Art. 13. Sprzedaż zagranicę wpłat na Polskę dozwolona jest tylko bankom dewizowym, które obowiązane są o dokonaniu każdej takiej transakcji zawiadomić Ministerstwo Skarbu. Natomiast dokonywanie transakcji tego rodzaju przez inne firmy lub osoby, warunkowane jest uzyskaniem uprzedniego zezwolenia Ministerstwa Skarbu, lub organów przezeń wyznaczonych.

Art. 14. Dokonywanie wpłat w markach polskich na rachunki zagraniczne z polecenia osób i firm, mających siedzibę w Polsce, jak również przelew sum z rachunków krajowych na rachunki zagraniczne może być skutecznie tylko w bankach dewizowych i winno być uzasadnione transakcjami z zagranicą, wyszczególnionymi w punktach a), b), c), d), e), i), art. 5

Wpłaty w markach polskich z polecenia osób i firm mających siedzibę zagranicą, mogą być dokonane jedynie przez banki dewizowe.

W innych instytucjach finansowych dokonywanie powyższych operacji uzależnione jest od każdorazowego zezwolenia Ministerstwa Skarbu, lub wyznaczonych przezeń organów.

Art. 15. Udzielanie kredytów w markach polskich firmom zagranicznym wymaga uprzedniego zezwolenia Ministerstwa Skarbu lub wyznaczonych przez nie organów. To samo dotyczy honorowania przekazów zagranicznych, opiewających na marki polskie, bez pokrycia. W wyjątkowych wypadkach wolno honorować przekazy takie, o ile istnieje uzasadniona pewność, że pokrycie zostało już wysłane.

Art. 16. Banki dewizowe winne w swej działalności ściśle stosować się do instrukcji wydawanych przez Ministerstwo Skarbu w ramach niniejszego roz-

porządzenia. Również obowiązane są wszystkie banki przedstawiać na żądanie Ministerstwa wykazy i zestawienia, dotyczące zakupu i sprzedaży walut, tudzież obrotów na rachunkach zagranicznych.

Art. 17. W celu omówienia spraw, związanych z wykonaniem niniejszego rozporządzenia i ewentualnego przystosowania zasad reglamentacji handlu walutami zagranicznymi i dewizami do wymagań życia gospodarczego, oraz sytuacji rynku dewizowego, zwoływane będą nie rzadziej jak raz na miesiąc przez Ministerstwo Skarbu zebrania przedstawicieli banków dewizowych oraz przedstawicieli przemysłu i handlu.

Art. 18. W wypadkach stwierdzonego pogwałcenia przez bank dewizowy lub komisjonera dewizowego przepisów, zawartych w rozporządzeniu niniejszym, jakoteż w wypadku stwierdzenia działalności, wpływającej ujemnie na stan waluty polskiej, udzielone zostaje bankowi względnie komisjonerowi przez Ministerstwo Skarbu ostrzeżenie. Jeżeli fakty powyższe zostaną dokonane świadomie, lub będą się powtarzały, bank dewizowy, względnie komisjoner dewizowy, może być pozbawiony prawa dokonywania wszelkich transakcji walutami zagranicznymi i dewizami.

Art. 19. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą wszelkich pieniędzy rosyjskich i ukraińskich oraz koron austriacko-węgierskich (niestemplowanych).

Art. 20. Przekroczenie powyższych przepisów, niezależnie od skutków, wskazanych w art. 18, pociąga kary, przewidziane w ustawie z dnia 9 lipca 1920 r. (Dz. Ust. nr. 56 poz. 347 z r. 1920).

Art. 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu o ograniczeniu obrotów walutami i dewizami zagranicznymi z dnia 7 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. nr. 73 poz. 505) ze wszelkimi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami oraz regulamin czynności komisji dewizowej i banków dewizowych z dnia 7 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. nr. 73 poz. 505) wraz z wszelkimi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami.

Minister Skarbu:
Steczowski.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
W. Kucharski.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski.

242.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 15 stycznia 1921 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznymi.

Art. 1. Jako organy Ministerstwa Skarbu przewidziane w rozporządzeniu o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznymi wyznaczeni zostają dla bezpośredniego załatwienia spraw związanych z wykonaniem powyższego rozporządzenia specjali delegaci Ministerstwa Skarbu w następujących miejscowościach:

- 1) w Warszawie — dla województw Warszawskiego, Lubelskiego, Białostockiego, oraz obszarów przyznanych Państwu Polskiemu na podstawie preliminarjów pokojowych i umowy o rozejmie, zawartych w dniu 12. X. 1920 r. w Rydze;
- 2) w Łodzi — dla obszaru województwa Łódzkiego i Kieleckiego;
- 3) we Lwowie — dla obszaru podlegającego kompetencji Sądu Apelacyjnego we Lwowie;
- 4) w Krakowie — dla obszaru podlegającego kompetencji Sądu Apelacyjnego w Krakowie z wyjątkiem m. Białej;

- 5) W Bielsku — dla obszaru Śląska Cieszyńskiego, łącznie z miastem Biąłą;
- 6) w Poznaniu — dla obszaru województwa Poznańskiego z wyjątkiem miasta Bydgoszczy, powiatu Bydgoskiego i Inowrocławskiego;
- 7) w Bydgoszczy — dla obszaru województwa Pomorskiego oraz miasta Bydgoszczy, powiatu Bydgoskiego i Inowrocławskiego.

Art. 2. Do czynności wymienionych wyżej delegatów Ministerstwa Skarbu należy w szczególności:

- 1) zbieranie materiału nadsyłanego przez banki w postaci wykazów i rejestrów, opracowanie tegoż materiału oraz przesyłanie go Ministerstwu Skarbu z ewentualnymi uwagami i wnioskami;
- 2) rozciągnięcie systematycznej kontroli nad instytucjami finansowymi przez urządzenie lustracji i rewizji w tychże instytucjach;
- 3) rozstrzyganie na żądanie interesentów, czy decyzje banków w przedmiocie przyznawania sum w walutach zagranicznych i kredytowania rachunków zagranicznych zgodne są z obowiązującymi przepisami;
- 4) ułatwianie bieżących spraw wynikających ze stosowania rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznymi.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Steczkowski.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
W. Kucharski.

Powyższe dwa rozporządzenia podaje do wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 1 III 21.

Lipski, starosta.

243.

ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE

dotyczące kontroli nad obcokrajowcami.

Na podstawie §§ 137 i 139 ogólnego prawa administracyjnego z dnia 30 VII. 1883 w związku z §§ 6, 12 i 15 prawa o administracji policji z 11. III. 1850 rozporządzam za zgodą wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Art. 1. Każdy obcokrajowiec przybyły za paszportem zagranicznym do Polski winien w przeciągu 24 godzin po przybyciu zgłosić się, a przed odjazdem wymeldować się **osobiście** na wsiach u wójtów, w miastach u prezydentów wzgl. burmistrzów. Za- i odmeldowanie muszą być uwidocznione na paszporcie.

Art. 2. Winni wykroczenia przeciwko powyższemu przepisowi art. 1 ulegają karze do 600 mk. lub stosownemu aresztowi, o ile inne przepisy prawne nie przewidują wyższej kary.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia. Przepisy naszego rozporządzenia wojewódzkiego z dn'a 18 grudnia 1920 r. Dz. U. Województwa Pom. nr. 1 rok 1921 o zgłoszeniu przyjezdnych zostają nadal prawomocne.

Toruń, dn. 23. II. 21.

Wojewoda Pomorski
Jan Brejski.

Powyższe podaje do wiadomości i przestrzegania. Pp. Wojci prowadzić będą dokładną ewidencję przybyłych obcokrajowców i prześlą odpis teje co 14 dni Starostwu.

Pierwsze sprawozdanie należy przesłać na dzień 31 marca rb.

Puck, dnia 1 marca 1921.

Lipski, starosta.

244.

Dotyczy cen za mąkę i chleb.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej z dn'a 15 lutego rb. nr. Dz. I. 13. I. a 5120-21 podwyższają się ceny na mąkę i chleb, a mianowicie:

mąka żytna 80 proc. 575 mk. za ctr. hurt.
mąka żytna 80 proc. 600 mk. za ctr. det.
mąka pszenna 70 proc. 670 mk. za ctr. hurt.
mąka pszenna 70 proc. 700 mk. za ctr. det.
chleb żytny 32 mk. ważąc 2400 gr. 24 godz. po wypieczeniu.

Powyższe rozporządzenie obowiązuje z dniem dzisiejszym.

Pp. Sołtysi i przełożeni obszarów dworskich ogłaszają powyższe natychmiast w przyjęty sposób.

Puck, dnia 1 marca 1921.

Lipski, starosta.

245.

Dotyczy sprzedaży chleba i bułek.

Według otrzymanych wiadomości, wielu właścicieli piekarni, wbrew obowiązującym przepisom, praktykuje sprzedaż chleba i bułek bez pobierania w zamian odpowiednich znaczków podziałowych.

Wobec tego, iż nieprzestrzeganie tej zasady, obok utrudnienia władzom ewidencji w przedmiocie prawidłowego podziału chleba i bułek wśród spożywców, powoduje nadużycia natury karnej w zakresie obrotu zbożem i mąką przypominam wszystkim zainteresowanym, aby sprzedaż chleba i bułek odbyła się wyłącznie i jedynie za kartkami podziałowymi.

Policję Państwową wzywam, aby czuwała nad ścisłym przestrzeganiem powyższego i winnych donosiła celem surowego ukarania.

Puck, dn. 1. III. 21.

Lipski, starosta.

246.

Dotyczy kursu położnych w Krajowej Szkole Położnych w Poznaniu.

Podaje się do wiadomości, że kandydatki, które chcą brać udział w tegorocznym kursie położnych w Krajowej Szkole Położnych w Poznaniu, winne się stawić na wstępny egzamin dnia 20 marca rb. o godz. 9-tej przed południem w Krajowej Szkole Położnych przy ul. Polnej w Poznaniu.

Kandydatki winne zabrać własną bieliznę, pościel, ręczniki i naczynia do jedzenia.

Puck, dnia 3 marca 1921.

Lipski, starosta.

247.

Wybuch różycy w Dębogórze.

Powiatowy lekarz weter. stwierdził różycę pomiędzy trzodą chlewną gospodarza Jana Kalety w Dębogórze.

Puck, dnia 4 marca 1921.

Lipski, starosta.

Ogłoszenie.

Dla panów sołtysów i zarządców obszarów dworskich:

1. Dnia 1 marca mają być nadesłane wszystkie matrykuły sumaryczne do urzędu katastralnego celem poprawienia.
2. Uprasza się razem dołączyć wykaz wszystkich wydzierzawionych gruntów (Dzierżawca Wydzierzawiający, obszar w morgach, czy z budynkami albo bez budynków).

3. Również uprasza się o podanie niezabudowanych podwórz (rozchodzi się o takie podwórza, gdzie wszystkie budynki są zniszczone albo spaliły się, trzeba podać, czy właściciel zamierza na tym gruncie jeszcze budować albo używać go jako rolę, pastwisko i t. d.)

Wejherowo, dn. 1 III 21.

Państwowy urząd katastralny

Strokosch

kierownik urzędu katastralnego.

OGŁOSZENIA

Województwo Pomorskie. Państwowe nadleśnictwo Wejherowo

sprzeda drewno użytkowe w drodze publicznej licytacji z roku gospodarczego 1921.

L. losu	Leśnictwo	Oddział	Rodzaj drewna	Sztuk	Klasa					Ogółem m ³	Stacja kolei
					I	II	III	IV	V		
1	Luzino	44	dąb	71	—	—	—	23.59	29.75	53.34	Luzino i Strebelin 2—3 klm
2	"	"	buk	116	—	—	—	18.28	34.84	59.07	
3	"	"	sosna	195	351.14	101.36	5.95	—	—	456.40	
4	Rekowo	85	dąb	198	—	—	3.90	—	—	145.30	Reda 4—5 klm.
5	"	"	buk	53	—	—	13.81	84.98	46.51	31.06	
6	"	"	sosna	15	2.01	14.80	3.44	—	19.68	20.25	
7	"	96a	dąb	232	—	6.02	32.62	91.64	50.02	180.30	Wejherowo 3—4 klm.
8	"	"	buk	17	—	—	0.92	4.43	2.56	7.91	
9	"	92a	dąb	98	—	—	14.53	39.99	27.67	82.19	
10	"	"	buk	32	—	—	4.19	9.22	6.56	19.97	Wejherowo 3—4 klm.
11	"	"	sosna	18	12.93	8.39	7.48	1.77	—	29.87	
12	"	97a	dąb	130	—	—	20.54	79.36	20.69	120.59	
13	"	"	buk	8	—	—	1.39	4.47	1.01	6.87	Wejherowo 3—4 klm.
14	"	"	sosna	6	4.60	5.43	1.21	—	—	11.24	
15	Kępino	151	dąb	58	—	—	—	9.36	17.69	27.05	
16	"	"	buk	81	—	—	—	6.42	28.20	34.62	Wejherowo 3—4 klm.
17	"	"	sosna	663	429.44	499.52	85.31	17.52	—	1031.79	
18	Miga	183a	sosna	476	210.52	335.63	99.41	10.28	—	655.84	

Licytacja odbędzie się dnia 22 marca 1921 r. w kancelarii nadleśnictwa w Wejherowie o 10-tej godzinie przedpołudniem.

30% ceny kupna winne być wniesione do kasy lasowej w Wejherowie w 14 dni po zatwierdzeniu licytacji, 30% przed rozpoczęciem wywozu, a reszta po wywozie połowy zakupionego drewna, jednakże nie później jak do 1 X 1921 r. ma być cała należność zapłacona.

Firmy zagraniczne o ile nie mają tartaków w Polsce, są obowiązane całą kwotę zapłacić w przeciągu dni 14 po zatwierdzeniu licytacji.

Gwarancji, co do jakości drewna, nadleśnictwo nie przyjmuje — oraz zastrzega sobie nadleśnictwo małe różnice w podanej masie. —

Zatwierdzenie ceny kupna zastrzega się Dyrekcji lasów państwowych w Gdańsku.

Nadleśnictwo.

Intendentura O. Gen. Pomorze.

Zakup siana i słomy

Intendentura O. Gen. Pomorze w Grudziądzu zakupuje każdą ilość siana i słomy lub grochowizny.

Oferty z podaniem żądanej ceny za 50 kg. należy wnieść do Wojskowego Zakładu Gospodarczego w Pucku, który skutecznie odbiór i zapłatę ofiarowanej paszy.

Górnoślązak p. Alojzy Jeleń, ur. 18 5 97 r.

w Szopienicach pow. katowicki zechce natychmiast podać swój adres do niżej podpisanego Komitetu, celem nadesłania wykazu głosowania.

Komitet Obrony Śląska

Poznań św. Marcin 40.